

HEM VİRÜSLE MÜCADELE, HEM VÜRÜSLE MUHASEBE..

HASAN PİR'İN KÖŞE YAZISI

Gözle görülmeyen hurdebinî – mikroskopik bir virüsün, bir mikrobun neden olduğu koronavirüs salgın hastalığı Çin'de ilk ortaya çıktığı 12 Aralık 2019'dan bu güne daha 4 ay bile geçmeden bu gizemli mikrop hem dünyayı sardı, hem de bu dört ay içinde bütün dünyada yüzyıllık tahribat yaptı. İnsanların kimyaları bozuldu. Dünyanın hemen hemen her ülkesinin sağlığı, ekonomisi, sosyal hayatı, psikolojisi bozuldu.

Bugüne kadar bütün dünyanın gözünde dev olan ülkelerin bu görünmeyen virüs karşısında acizlikleri ortaya çıktı.

Bu gözle görülmeyen virüs bir şey daha ortaya çıkardı... Dünya'nın Türkiye'yi daha yakından tanımasını sağladı. Koronavirüsle birlikte bütün dünya; insana kıymet veren, insanı maddi bir meta olarak görmeyen bir kültürü, bir ülkeyi, Türkiye'yi tanıdı... Dünya, Türkiye örneğinde İslâm dinini yeniden keşfetmeye başladı...

Ve bu gelişmelerin sonunda bütün dünyada insanlar, büyük sanılan devletlerin ve liderlerin sadece mumdan heykeller olduğunu gördüler ve "Kralların Çıplak" olduğu gerçeği ile yüzleştiler...

Evet, sadece 4 ay içinde bunlar oldu...

Bu koronavirüs olayı daha ne kadar devam eder ve daha ne kadar ve ne ölçüde dünyada değişikliklere yol açar bunları bekleyip göreceğiz.

BU SÜREÇTE YAPILMASI GEREKEN ÜÇ ÖNEMLİ ÇALIŞMA VAR

Bunlardan birincisi, hastalığı tedavi edecek çalışmalar.

İkincisi, hastalığın yayılmaması için insanların uyması gereken kurallar.

Üçüncüsü de bu hastalığın muhasabesi...

Bunlardan birincisi bilim adamlarının işi... Bütün dünyada bilim adamları çalışıyor. Bu derde deva arıyorlar. İnşallah en kısa zamanda bu illetin aşısını ve ilacını bulmuş olurlar.

Hastalığın yayılmaması için insanların kurallara uyması şu sırada belki de en önemli çalışma olsa gerek. Devlet kurumlarımız bu noktada sürekli vatandaşlarımızı uyarıyor, temizliğe dikkat edilmesini, maske kullanılmasını, sosyal mesafenin korunmasını ve en önemlisi de sokağa çıkılmayıp evlerde oturulmasını istiyorlar. Bu kararlara hepimiz uymak zorundayız. Belli ki şimdilik bu hastalıktan korunmanın en iyi ilacı bu tedbirlere uymaktır.

VİRÜSLE MUHASEBE KONUSUNA GELİNCE...

Büyük küçük hiçbir olay yoktur ki Allah'ın bilgisi dışında gelişsin. Her şey Allah'ın emri, izni ve hikmeti dairesinde cereyan ediyor. Bunun diğer ifadesi kadere imandır. Kadere iman, imanın esaslarındandır.

Tarih boyunca zaman zaman bütün insanlığın maruz kaldığı depremlerin, tufanların, salgın hastalıkların ve afetlerin olduğunu biliyoruz.

Allah (c.c.); bir imtihan için bu dünyaya gönderdiği insanoğlunu yaptığı hareketlerle sınıyor. Kul olarak haddini aşan hareketlerden dolayı ise ikaz ediyor. Bir ikaz olan umumi hastalık ve musibetlerle de insanların akıllarını başlarına almalarını istiyor.

O halde, kul olarak bu tür olaylarla karşılaştığımızda **"Ben ne yaptım ki bu bela ve musibet başımıza geldi"** demeli ve kendi kendimizi muhasebe yapıp sorgulamalıyız.

Böyle değil de şöyle düşünürsek hata ederiz: "Komşum, akrabam, ötekiler, Ahmet, Mehmet, Ali, Veli, zenginler, siyasetçiler, yöneticiler v.s. ne yaptı ki başımıza bu musibet geldi..."

Soruyu başkası üzerinden değil de kendi özelimizde kendimize sorarsak kolay cevap buluruz. Evet, Ben ne hata işledim ki, Allah da bu musibeti gönderdi... Nefis, kendi özelinde ve kendisine soru sormaktan kaçıyor. Sorumluluğu kendi

üzerine almak istemiyor. Belki de korkuyor... Evet, herkes kendi nefsinde, özelinde kendisine sormalı “Ben ne yaptım ki Allah böyle bir musibeti, hastalığı bize musallat etti?”

Kendimize birebir soracağımız sorularda kendimizi aldatma imkânımız da olamaz. Çünkü her insanın vicdanı doğruların karşılık bulduğu yerdir. Her insan, her vicdan, şu sorulara kendi özelinde cevaplar aramak durumundadır:

- Acaba haram mı yedim?
- Acaba ibadetlerimde noksanlık mı yaptım?
- Acaba işlerimde adaletsiz mi davrandım?
- Acaba fakiri fukarayı gözetmedim mi?
- Acaba işlerimde hile mi yaptım?
- Acaba Allah’ın haram kıldığı günahları mı işledim?
- Acaba Allah’ın verdiği nimetlere şükürsüzlük mü yaptım?

Bu sorular daha da artabilir...

İş sadece bu soruları sormakla da bitmiyor. Allah’ın haram kıldığı işlerden el çekmek ve doğru bir kul olmak için sıra geliyor gözyaşı döküp nedamet etmeye ve sırat-ı müstakime yönelmeye...

Musibetler, hastalılar dua vakitleridir. Belli ki koronaviris musibeti devam ettiğine göre dua vakti daha bitmemiş demektir. Duaya devamla mükellefiz. Hem fiilî, hem kalbî, hem zikrî, hem lisanî duaya devam...

Bu amansız tehlikenin geçmesi için dualarımızla Rabbimize yalvaracağız. Şifa isteyeceğiz. Çünkü gerçek Şâfi, şifa veren ancak O’dur. Çünkü “Allah (c.c.), “vermek istemeseydi istemek vermezdi.” Onun için şifa isteklerimize de cevap verecektir...

Hiçbir zaman ümitsiz olmayacağız. Unutmamak gerek ki ümitsizlik hastalığı koronadan daha tehlikeli bir hastalıktır.

Allah (c.c) ümitsizliğe düşmemizi yasaklıyor ve Kur’an-ı Kerim’inde Zümer Suresi 53. Ayet-i Kerimesinde **“Lâ taknetû min rahmetillâh – Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin”** buyuruyor.

Yüce Rabbimizden duamız bu ağır imtihandan milletimizi ve dünya masumlarını bir an önce kurtarmasıdır. Amin.

Güzel günler dileğiyle.